

[Ministeren for offentlige arbejder.]

personale ved statsbanerne. Jeg har lagt mærke til, at statens samlede udgift hertil er 184 mill. kr., hvoraf statsbanerne altså tegner sig for de 68 mill. kr. Da statsbaneledelsen ikke har fjerneste indflydelse på disse pensioners størrelse, synes jeg, det er mest rigtigt at holde dem udenfor, når statsbanernes driftsmæssige forhold skal bedømmes.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen om finanslovsforslaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om statsgaranti ved betalingsaftaler med udlandet og om udstedelse af statsforskrivninger i forbindelse med sådanne aftaler.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1199; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1169).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Frede Nielsen: Om de to tidligere foretagne forlængelser af denne lovgivning har der været enighed, idet dog retsforbundet har afholdt sig fra at stemme, og der vil også denne gang være enighed, hvorfor jeg kan begrænse mig til ganske kort at anbefale lovforslaget til en hurtig vedtagelse. Der er tale om en 3-årig forlængelse af garantien. Jeg finder det praktisk, at den højtærede finansminister har ladet lovens fulde tekst optrykke i lovforslaget; noget tilsvarende tror jeg ville være praktisk i adskillige andre tilfælde.

Himmelstrup: Ved gennemlæsningen af dette lovforslag kom jeg til at tænke på to ting. Den første var det, som den ærede socialdemokratiske ordfører (Frede Nielsen) også berørte, at lovens fulde tekst er blevet optrykt i lovforslaget. Også jeg finder det rigtigt med visse mellemrum ved forlængelser af love at genoptrykke disses tekst, så man kan blive fri for en hel hale af datoer for forlængelserne af loven. Det må vel være grunden til, at finansministeren har optrykt loven med selvstændige bemærkninger, for der er, såvidt jeg kan se, ikke foretaget nogen som helst ændring i loven,

bortset fra at der i stedet for „rigsdagens finansudvalg“ er kommet til at stå „folketingets finansudvalg“.

Det andet, jeg kom til at tænke på ved gennemlæsningen, var, om denne lov muligvis skulle kunne undværes. Jeg erkender, at det næppe er tilfældet. Det, der er tale om, er, at staten yder garanti for en række forpligtelser, som landets seddelbank påtager sig derigennem, at seddelbanken forvalter de handelsaftaler, som sluttes af staten. Jeg mener også, denne garanti er nødvendig, da banken ikke har tilstrækkelige reserver til at klare disse forpligtelser, og det ville også være urimeligt, om banken skulle gøre det, da det er forpligtelser, som er en følge af statens foranstaltninger. Jeg kan derfor give tilslutning til lovens forlængelse, og det parti, på hvis vegne jeg taler, kan også gøre det.

Jeg ved ikke, hvor stort omfanget af de i øjeblikket løbende garantiforpligtelser er. Såvidt jeg ved, er den sidste opgørelse, der foreligger, pr. 31. marts 1953, og der kan være sket forskellige ting efter den tid. Det ville vel derfor være rimeligt, om lovforslaget blev underkastet en ganske kort udvalgsbehandling, hvorunder disse forhold kunne blive oplyst. Jeg tror, at man tidligere har ladet forslag til denne lov komme til en kort udvalgsbehandling i finansudvalget. Forholdet er jo det, at statslånslove plejer at komme til behandling i finansudvalget, og dette lovforslag kan på mange områder sidestilles med et forslag til lov om statslån.

Med disse få bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Thestrup: Jeg kan på mit partis vegne anbefale det forelagte lovforslag.

Bertel Dahlgaard: Også det radikale venstre kan tiltræde lovforslaget. De risici, det drejer sig om, er stort set en konsekvens af de handelsaftaler, staten indgår, og den handelspolitik, staten fører. Det er derfor rimeligt, at disse garantier dækkes af staten, ligesom finansministeren bemyndiges til at udstede rentebærende statsforskrivninger, som måtte være påkrævede, efter forhandling med folketingets finansudvalg. Efter den hele sammenhæng må ordet „forhandling“ formentlig betyde tilslutning.